"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ, ଦେବତାମାନେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଅଟନ୍ତି । କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପବିତ୍ର ହେଉଛ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବେହଦର ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶରଣ କାହିଁକି ଦେଇଛନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର:- କାହିଁକି ନା ଆମେ ସମସ୍ତେ ଅଳିଆ ଗଦାରେ ପଡିଥିଲେ । ବାବା ଆମମାନଙ୍କୁ ଅଳିଆ ଗଦାରୁ ବାହାର କରି ସୁବାସିତ ଫୁଲ କରୁଛନ୍ତି । ଆସୁରୀ ଗୁଣଧାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦୈବୀ ଗୁଣଧାରୀ କରୁଛନ୍ତି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ବାବା ଆସି ଆମକୁ ଅଳିଆ ଗଦାରୁ ବାହାର କରି ପୋଷ୍ୟ କରି ନିଜର ସନ୍ତାନ କରୁଛନ୍ତି ।

ଗୀତ:- ୟହ କୌନ ଆୟା ଆଜ ସବେରେ ସବେରେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ରାତିକୁ ଦିନ କରିବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଆମେ ଶୂଦ୍ର ବର୍ଣ୍ଣର, ଶୁଦ୍ର ବୁଦ୍ଧିର ଥିଲୁ । ବର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟରେ ଥିବା ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ଭଲ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମେ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣରେ କିପରି ଚକ୍ର ଲଗାଉଛୁ । ଏବେ ଆମକୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶୂଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କରୁଛନ୍ତି । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ, କଳ୍ପର ସଂଗମଯୁଗରେ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଉଛୁ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ତ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯିବ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ପାଇଁ ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଜକୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ମୁଁ କେତେ ପବିତ୍ର ହୋଇଛି ? ସ୍କୁଲରେ ପଢୁଥିବା ଛାତ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ପାଠ ପଢିବା ପାଇଁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିଥା'ନ୍ତି ନା । ଜାଣି ଥାଆନ୍ତି ଯେ ଏହି ପାଠ ପଢିବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଏହିପରି ହେବୁ । ସେହିପରି ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ଏବେ ଆମେ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛୁ । ଏହା ହେଲା ଆମର ଅମୂଲ୍ୟ ଜୀବନ କାହିଁକି ନା ଆମେ ଈଶ୍ୱର ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ । ଈଶ୍ୱର ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇ, ପତିତରୁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ଣ୍ଣ ଉପରେ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ଭଲ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିବେ ନାହିଁ । ବାକି ୮୪ ଜନ୍ମର ହିସାବ ବୁଝିପାରିବେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସନ୍ନ୍ୟାସ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉ ନାହୁଁ । ଇସ୍‌ଲାମୀ, ବୌଦ୍ଧି ଆଦି ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉନାହୁଁ । ହଁ, ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କମ୍ । ଏକଥା ଯଦି ତୁମେ ବୁଝାଇବ ତେବେ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିଯିବେ । ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଉପାୟ ଦରକାର । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏଠାରେ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ ତେଣୁ ବାବା ବୁଦ୍ଧିକୁ ସତେଜ କରୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ସତେଜ ହେବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ତ ପ୍ରତ୍ୟହ ବାବା ସତେଜ କରାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏହିସବୁ କଥାକୁ ଧାରଣ କର । ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ଖିଆଲ ଚାଲୁ ଯେ, ଆମେ ୮୪ଜନ୍ମ କିପରି ନେଉଛୁ ? କିପରି ଶୂଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛୁ ? ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ବ୍ରହ୍ମା କୁଆଡୁ ଆସିଲେ ? ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଙ୍କର ନାମ ବ୍ରହ୍ମା ରଖିଛି । ତେବେ ଯେଉଁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ପରିବାର ହୋଇଗଲେ । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ସେମାନେ ପୋଷ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବାବା ହିଁ ପୋଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ବାବା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି, ଦାଦା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ବାପାଙ୍କୁ ବାପା ବୋଲି ହିଁ କୁହାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ବାପାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଥାଏ । କେହି-କେହି ଦାଦା, ମାମୁଁ ଅଥବା ବଂଶର ଅନ୍ୟ କେହି ମଧ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି । ଯେପରି ବାବା ଶୁଣାଇଥିଲେ ଜଣେ କନ୍ୟା ଅଳିଆ ଗଦାରେ ପଡିଥିଲା, ତାକୁ କେହି ଉଠାଇ ନେଇ ଆଉ କାହାର କୋଳକୁ ଦେଇ ଦେଲେ କାହିଁକି ନା ତାଙ୍କର ନିଜର ସନ୍ତାନ ନଥିଲା । ତେଣୁ ସେହି ଝିଅ ଯାହାର କୋଳକୁ ଗଲା ତାଙ୍କୁ ହିଁ ନିଜର ମାତା-ପିତା ବୋଲି କହିବାକୁ ଲାଗିବ ନା । ଏହା ତ ପୁଣି ବେହଦର କଥା । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ବେହଦର ଅଳିଆ ଗଦାରେ ପଡିଥିଲ, ବିଷୟ ବୈତରଣୀ ନଦୀରେ ପଡିଥିଲ । କେତେ ଅପରିଷ୍କାର ହୋଇ ପଡିଥିଲ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ବାବା ଆସି ସେହି ଆବର୍ଜନାରୁ ବାହାର କରି ତୁମକୁ ପୋଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ତମୋପ୍ରଧାନକୁ ଅଳିଆ ବୋଲି କୁହାଯିବ ନା । ବିକାରୀ ଆସୁରୀଗୁଣ ଯୁକ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ଅଟନ୍ତି । କାମ, କ୍ରୋଧ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଡ ବିକାର ଅଟେ ନା । ତେବେ ତୁମେ ରାବଣର ବଡ ଅଳିଆ ଗଦାରେ ପଡିଥିଲ । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ରିଫ୍ୟୁଜୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶରଣାର୍ଥୀ ମଧ୍ୟ ଅଟ । ଏବେ ତୁମେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ଶରଣ ନେଇଛ, ବାବା ଅଳିଆ ଗଦାରୁ ବାହାର କରି ତୁମକୁ ଫୁଲ ସଦୃଶ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ଦୁନିଆ ଯେପରି ଏକ ବିଶାଳ ଅଳିଆ ଗଦାରେ ପଡିଛି । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଳିଆରୁ ବାହାର କରି ନିଜର କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆର୍ବଜନାରେ ରହିବାରେ ଏପରି ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେଥିରୁ ବାହାର କଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଆବର୍ଜନା ହିଁ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ବତ୍ତର୍ମାନ ବାବା ଆସି ବେହଦର ପଙ୍କରୁ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି । ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ହେ ବାବା ଆସି ଆମକୁ ଫୁଲ କର । କଣ୍ଟାର ଜଙ୍ଗଲରୁ ବାହାର କରି ଫୁଲ ଭଳି କର । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବଗିଚାରେ ବସାଅ । ଏବେ ଅସୁରମାନଙ୍କର ଜଙ୍ଗଲରେ ପଡିଛୁ । ବାବା ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବଗିଚାକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ଶୁଦ୍ରରୁ ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ ପୁଣି ଦେବତା ହେବ । ଏହା ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ଅଟେ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ରାଜତ୍ୱ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ନାମ ଅଛି କିନ୍ତୁ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ରାଜତ୍ୱ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ରାଜପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ

ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ବସିଛ । ବେହଦର ରାତ୍ରି ଏବେ ଶେଷ ହୋଇ ବେହଦର ଦିନ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଗୀତ ଶୁଣିଲ ନା — କୌନ ଆୟା ସବେରେ ସବେରେ.... ସକାଳୁ ସକାଳୁ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ରାତ୍ରିକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଦିନ କରିବା ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା, ନର୍କର ବିନାଶ କରାଇବା ପାଇଁ । ଯଦି ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବ ତେବେ ଖୁସି ମିଳିବ । ଯେଉଁମାନେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବେ ସେମାନେ କେବେ ହେଲେ ନିଜର ଆସୁରୀ ସ୍ୱଭାବ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞ ଦ୍ୱାରା ଏତେ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି, ସେହି ଯଜ୍ଞର ସେବା ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ କରିବେ । ଏପରି ଯଜ୍ଞରେ ତ ନିଜର ହାଡ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାହା କରିଦେବା ଉଚିତ୍ । ନିଜକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ — ଏହିପରି ଚାଲିଚଳନ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଉଚ୍ଚପଦ କିପରି ପାଇବୁ! ତୁମେମାନେ ଅବୁଝା ଛୋଟ ପିଲା ତ ନୁହଁ ନା । ସମସ୍ତେ ବୁଝିପାରୁଛ — ରାଜା, ପ୍ରଜା କିପରି ହେଉଛନ୍ତି ? ବାବା ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବୀ ରଥ ନେଇଛନ୍ତି । ଯିଏକି ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛନ୍ତି । ରାଜାମାନଙ୍କର ଦାସ-ଦାସୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସୁଖ ମିଳିଥାଏ । ସେମାନେ ତ ରାଜାମାନଙ୍କ ସାଥିରେ ହିଁ ରହିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାସ-ଦାସୀ ହିଁ କୁହାଯିବ ନା । କିନ୍ତୁ ସୁଖ ତ ମିଳିବ ନା । ଯାହା ରାଜା-ରାଣୀ ଖାଇବେ ତାହା ତାଙ୍କୁ ମିଳିବ । ବାହାର ଲୋକମାନେ ସେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଦାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ରହିବେ । କେହି ଶୃଙ୍ଗାର କରିବେ, କେହି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ଭାଳିବେ, କେହି ଝାଡୁ କରିବେ । ଏଠାକାର ରାଜାମାନଙ୍କର ଏତେ ଦାସ-ଦାସୀ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ସେଠାରେ କେତେ ଢେର ଥିବେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଅଲଗା-ଅଲଗା ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ । ରହିବାର ସ୍ଥାନ ଅଲଗା ହେବ । ତାହା କୌଣସି ରାଜା-ରାଣୀଙ୍କ ମହଲ ପରି ସଜାଯାଇ ନଥିବ, ଯେପରି ସର୍ଭ୍ୟାଣ୍ଟ୍ (ଚାକର) ମାନଙ୍କର କ୍ୱାଟର (ଘର) ରହିଥାଏ ନା । ସେମାନେ ଭିତରକୁ ଆସିବେ ନିଶ୍ଚୟ କିନ୍ତୁ ରହିବେ ନିଜ ଘରେ । ତେଣୁ ବାବା ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ନିଜ ଉପରେ ଦୟା କର । ମୁଁ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେବି । ଏବେ ଶୂଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛୁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅହୋ ସୌଭାଗ୍ୟ । ପୁଣି ଦେବତା ହେବୁ । ଏହି ସଂଗମଯୁଗ ବହୁତ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟେ । ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ କଲ୍ୟାଣ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ଭଣ୍ଡାରରେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗରେ ରହି ଭୋଜନ ତିଆରି କର ତେବେ ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯିବ । ଶ୍ରୀନାଥ ଦ୍ୱାରରେ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସମୟରେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ନିରବରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । କେବଳ ଶ୍ରୀନାଥ ହିଁ ମନେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଭକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଭକ୍ତିରେ ବହୁତ ମସ୍ତ ରହିଥା'ନ୍ତି । ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନରେ ମସ୍ତ ରହିବାକୁ ପଡିବ । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଏପରି ଭକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି, ସେ କଥା ନ କହିଲେ ଭଲ । ବୃନ୍ଦାବନରେ ଦୁଇଜଣ କନ୍ୟା ଅଛନ୍ତି, ପୂରା ଭକ୍ତିନୀ ଅଟନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ବାସ୍ ଆମେ ଏହିଠାରେ ହିଁ ରହିବୁ । ଏହିଠାରେ ହିଁ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିବୁ । ତାଙ୍କୁ ଅନେକ କହୁଛନ୍ତି ଭଲ ଘରେ ଯାଇ ରୁହ, ଜ୍ଞାନ ନିଅ, କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ତ ଏହିଠାରେ ହିଁ ରହିବୁ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଭକ୍ତ ଶିରୋମଣୀ କୁହାଯିବ । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଉପରେ କେତେ ସମର୍ପଣ ହେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ସେହିପରି ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ସମର୍ପଣ ହେବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଆରମ୍ଭରୁ ଶିବବାବାଙ୍କ ଉପରେ କେତେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଗଲେ । ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆସିଗଲେ । ଯେବେ ଭାରତକୁ ଆସିଲେ ତେବେ ଅନେକଙ୍କୁ ନିଜର ଘରଦ୍ୱାର ମନେ ପଡିବାକୁ ଲାଗିଲା ତେଣୁ କେତେକ ଚାଲିଗଲେ । ଅନେକଙ୍କ ଉପରେ ମାୟାର ଗ୍ରହଣ ତ ଲାଗୁଛି ନା । କେବେ କିଭଳି, କେବେ କିଭଳି ଦଶା ପଡୁଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ କେହି ମଧ୍ୟ ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ କୁହ କେଉଁଠାକୁ ଆସିଛ ? ବାହାରେ ବୋର୍ଡ ଦେଖିଲ — ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ, ଏହା ତ ପରିବାର ଅଟେ ନା । ଜଣେ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା । ଦ୍ୱିତୀୟରେ ପୁଣି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ଶିବବାବା ତ ଦାଦା ଅର୍ଥାତ୍ ଜେଜବାପା ଅଟନ୍ତି, ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଛି । ସେ ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ଏହିପରି ରାୟ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା କେତେ ଉଚ୍ଚ ପାଠପଢା । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେବଳ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନେଉଛୁ ।

ତୁମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୈବୀଗୁଣ ନିଶ୍ଚିତ ଧାରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । ତୁମର ଖାଦ୍ୟ, ପାନୀୟ, ବାଣୀ କେତେ ରାଜକୀୟ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଦେବତାମାନେ କେତେ ଅଳ୍ପ ଖାଇଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଲାଳସା ନଥାଏ ୩୬ ପ୍ରକାରର ଭୋଜନ ତିଆରି ହୁଏ କିନ୍ତୁ ବହୁତ କମ୍ ଭୋଜନ କରିଥା'ନ୍ତି । ଖାଇବା ପିଇବାର ଲାଳସା ରଖିବା — ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଆସୁରୀ ଚଳଣି କୁହାଯିବ । ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେଲେ ଖାଦ୍ୟ ପାନୀୟ ବହୁତ ଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ସାଧାରଣ ହେବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ମାୟା ଏପରି ଏକଦମ୍ ପଥର ବୁଦ୍ଧି କରିଦେଉଛି ପୁଣି ପଦ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ମିଳିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ପାଇଁ ଦିବ୍ୟଗୁଣ ଧାରଣ କର । ଯଦି ନିଜେ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଢାଇବ ତେବେ ତୁମକୁ ପୁରଷ୍କାର ମଧ୍ୟ ମିଳିବ । ବାସ୍ତବରେ ବାବା କାହାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ତୁମେ ନିଜ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଆଧାରରେ ପୁରଷ୍କାର ପାଉଛ । ତେବେ ନିଜକୁ ଦେଖିବା ଦରକାର ଯେ ଆମେ କେତେ ସେବା କରୁଛୁ ? ଆମେ ସେଠାରେ ଯାଇ କ'ଣ ହେବୁ ? ଏହି ସମୟରେ ଯଦି ଶରୀର ଛାଡି ଦେଲ ତେବେ କେଉଁ ପଦ ମିଳିବ ? ବାବାଙ୍କୁ କେହି ପଚାରିଲେ ବାବା ତୁରନ୍ତ କହିଦେବେ ଏହାର ଚାଲିଚଳଣିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଇଏ ଅମୁକ ପଦ ପାଇବ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ କଳ୍ପ କଳ୍ପାନ୍ତର ପାଇଁ ନିଜର କ୍ଷତି କରୁଛନ୍ତି, ଭଲ ସେବାଧାରୀ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଭଲ ପଦ ପାଇବେ । ଜଣାପଡିଯାଏ ଯେ ଇଏ ଯାଇ ଦାସ ଦାସୀ ହେବେ । ବାହାରେ କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ସ୍କୁଲରେ ଛାତ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝିଯାଆନ୍ତି ଆମେ ସିନିୟର (ବରିଷ୍ଠ) ହେବୁ ନା ଜୁନିଅର (ସାନ) । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି, ସିନିୟର ଯିଏ ହେବେ ସେ ରାଜାରାଣୀ ହେବେ, ଜୁନିୟର କମ୍ ପଦ ପାଇବେ । ସାହୁକାର ମଧ୍ୟ ସିନିୟର୍ ଏବଂ ଜୁନିଅର୍ ହେବେ । ଦାସଦାସୀ ମଧ୍ୟରେ ବି ସିନିୟର ଏବଂ ଜୁନିୟର ହେବେ । ସିନିୟରଙ୍କର ଦରମା ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ । ଝାଡୁ ଲଗାଉଥିବା ଦାସଦାସୀଙ୍କୁ କେବେ ହେଲେ ମହଲ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ହୁକୁମ ଦିଆଯାଇ ନଥାଏ ।

ଏହିସବୁ କଥାକୁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିବ । ଆଗକୁ ଗଲେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରିବ । ଯିଏ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ରଖନ୍ତି ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟ ରଖାଯାଇଥାଏ । ଦେଖ କୁମାରକା (ଦାଦୀ ପ୍ରକାଶମଣୀ), ସେ ସିନିୟର ତେଣୁ ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ।

ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି — ଯେଉଁମାନେ ମହାରଥୀ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ରଖ । ଯଦି ସମ୍ମାନ ରଖୁ ନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ନିଜ ଉପରେ ପାପର ବୋଝ ଚଢୁଛି । ଏହିସବୁ କଥା ଉପରେ ବାବା ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ ଖବରଦାର ରହିବା ଦରକାର । କ୍ରମାନୁଯାୟୀ କାହାର ସମ୍ମାନ କିପରି ରଖିବା ଦରକାର, ବାବା ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ନା । ଯଦି କହିଦେବେ ପୁଣି ଟ୍ରେଟର (ବିଶ୍ୱାସଘାତକ) ହେବାକୁ ଡେରି କରିବେ ନାହିଁ । ପୁଣି କୁମାରୀ, ମାତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ବନ୍ଧନ ଆସିଯାଉଛି । ଅତ୍ୟାଚାର ସହନ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ତେଣୁ ବହୁତ ମାତାମାନେ ଲେଖୁଛନ୍ତି - ବାବା ଆମକୁ ଇଏ (ବିକାର ପାଇଁ) ବହୁତ ହଇରାଣ କରୁଛନ୍ତି, ଆମେ କ'ଣ କରିବୁ ? ଆରେ ତୁମେ କ'ଣ ପଶୁ ହୋଇଛ ଯେ ଜବରଦସ୍ତି କରିବେ । ତୁମମାନଙ୍କର ଭିତରେ ଇଚ୍ଛା ଅଛି ତେଣୁ ପଚାରୁଛ କ'ଣ କରିବୁ । ଏଥିରେ ତ ପଚାରିବାର କଥା ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ହିଁ ନିଜର ମିତ୍ର ଏବଂ ନିଜର ଶତ୍ରୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଯାହା ଚାହିଁବ ତାହା କରିବ । କାହାକୁ ପଚାରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଇଚ୍ଛା ଅଛି । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ଯୋଗବଳ । ସେହି ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ପାବନ ଅଟନ୍ତି ନା । ମମ୍ମା କେତେ ସେବା କରୁଥିଲେ । ଏପରି ତ କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ମମ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରବୀଣ । ମମ୍ମା ଜ୍ଞାନରେ ସବୁଠାରୁ ଆଗୁଆ ଥିଲେ । ତେବେ ଅନେକଙ୍କ ପାଖରେ ଯୋଗର ଅଭାବ ରହିଛି । ଯଦି ଯୋଗ କରିବେ ନାହିଁ ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ କିପରି ହେବ । ନିୟମ କହୁଛି — ଶେଷ ସମୟରେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ଶରୀର ଛାଡିବାକୁ ହେବ । ଶିବବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ହିଁ ପ୍ରାଣ ଶରୀରରୁ ବାହାରିବା ଉଚିତ୍ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ମନେ ନ ପଡନ୍ତୁ । କେଉଁଥିରେ ମଧ୍ୟ ମନର ଆସକ୍ତି ନ ରହୁ । ଏହା ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ଅଶରୀରୀ ହୋଇ ଆସିଥିଲେ ପୁଣି ଅଶରୀରୀ ହୋଇଯିବା । ବାବା ଏହି କଥା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ବହୁତ ମିଠା ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର । ଦେହ-ଅଭିମାନ ଭୂତ ଅଟେ । ତେଣୁ ନିଜ ଉପରେ ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଚଳିବା ଉଚିତ୍ । ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ଚକ୍ରକୁ ମନେପକାଇବାକୁ ହେବ । ଯଦି ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ କାହାକୁ ବି ବୁଝାଇବ ତେବେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ । ଯଦି ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ କାହାକୁ ମନେ ରହୁ ନାହିଁ ତେବେ ୮୪ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ କିପରି ମନେପକାଇପାରିବେ ? ତାହା ସ୍ମୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଆଦୌ ଆସିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଏହି ଚକ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବ ତେବେ ଅହୋ ସୌଭାଗ୍ୟ । ଏବେ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ନାଟକ ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସୁ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଖଧାମରେ ଲାଗିରହୁ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ମନମନାଭବ । କିନ୍ତୁ ଗୀତା ପାଠକମାନେ ମନମନାଭବର ଅର୍ଥକୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ ଶିବଭଗବାନୁବାଚ — ଦେହର ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଛାଡି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେକର । କିଏ କହିଛନ୍ତି ? କୃଷ୍ଣ କ'ଣ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି କି । କିଏ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ତ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମାନୁଛୁ, ଭଗବାନ ପଛକେ ଆସିଯାଆନ୍ତୁ ତଥାପି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ମାନିବୁ ନାହିଁ । ଏହିପରି ଶାସ୍ତ୍ର ପଢିଚାଲିଥା'ନ୍ତି । ଭଗବାନ ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗର । ଯଦି ଭଗବାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଯିବ ତେବେ ବର୍ସା ନେବାରେ ଲାଗିଯିବେ, ସେମାନଙ୍କର ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ସେହିପରି ନିଶ୍ଚୟ ହେଲେ ତ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ସଂସ୍କାର ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଖାଦ୍ୟ ପାନୀୟ ବହୁତ ଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ସାଧାରଣ ରଖିବାକୁ ହେବ । ମନରେ ଲାଳସା ରଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ନିଜ ଆତ୍ମାର କଲ୍ୟାଣ ଅର୍ଥେ ଦିବ୍ୟଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ନିଜ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରଖି, ସମସ୍ତଙ୍କ ସହ ବହୁତ ସ୍ନେହରେ ଚାଲିବାକୁ ପଡିବ । ନିଜଠାରୁ ବରିଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ନିଶ୍ଚିତ ଦେବାକୁ ହେବ । ବହୁତ ବହୁତ ମିଠା ହେବାକୁ ପଡିବ । ଦେହ-ଅଭିମାନରେ କେବେ ବି ଆସିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ଦାତାପଣିଆର ସ୍ଥିତି ଏବଂ ସମାହିତ କରିବାର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ, ସମାଧାନ ସ୍ୱରୂପ ହୁଅ ।

ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ ବା ସମାଧାନ ସ୍ୱରୂପ ହେବାର ବରଦାନ ବିଶେଷକରି ଦୁଇଟି କଥା ଆଧାରରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ - ୧. ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ରହୁ ଯେ ମୁଁ ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତେଣୁ ମୋତେ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ । ଯଦି ସମ୍ମାନ ମିଳିବ ବା ସ୍ନେହ ମିଳିବ ତେବେ ଯାଇ ସ୍ନେହୀ ହେବି, ନା, ମୋତେ ହିଁ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ୨. ନିଜ ପ୍ରତି ତଥା ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଥିବା ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ତଃକରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ବା ସମାହିତ କରିବାର ଶକ୍ତିର ସ୍ୱରୂପ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଗର ଭଳି ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଦୁଇଟି ବିଶେଷତା ଆଧାରରେ ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭକାମନାରେ

ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ସମାଧାନ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସତ୍ୟକୁ ନିଜର ସାଥୀ କରିଦିଅ ତେବେ ତୁମର ନୌକା କେବେ ବୁଡିପାରିବ ନାହିଁ ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***